

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/98/2019
Identifikačné číslo spisu: 8312203668
Dátum vydania rozhodnutia: 25.09.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Brňák
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:8312203668.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu H. X. Y., bytom T. XXX, zastúpeného JUDr. Danielou Komorovou, advokátkou so sídlom v Banskej Bystrici, Kukučínova 20, proti žalovanej B. I., zastúpenej JUDr. Martinom Dianiškom, advokátom so sídlom v Banskej Bystrici, Slnecná 42, o neplatnosť výpovede, vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 12 Cpr 1/2012, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 10. apríla 2018 sp. zn. 19 CoPr 5/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) ostatným rozsudkom z 21. augusta 2017 určil, že výpoveď daná žalovanou žalobcovi listom zo dňa 17. januára 2012 je neplatná. Zároveň vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. V podstatnom uviedol, že pracovný pomer žalobcu u žalovanej trval niekoľko rokov pred jeho menovaním za riaditeľa (žalobca vtedy vykonával prácu lesníka) a preto skončiť s ním pracovný pomer po odvolaní z funkcie riaditeľa bez všetkého nie je namieste. Zamestnávateľ mal v danom prípade žalobcovi ponúknuť iné vhodné pracovné miesto. Ak by preukázateľne nemal pre žalobcu žiadnu inú vhodnú prácu, alebo ak by ju žalobca odmietol a nedošlo by k dohode o zmene pracovnej zmluvy, mohol by byť daný dôvod výpovede.

2. Na odvolanie žalovanej Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 10. apríla 2018 sp. zn. 19 CoPr 5/2017 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

Odvolací súd mal za to, že súd prvej inštancie po opätovnom prejednaní veci správne posúdil nárok žalobcu, správne zistil skutkový stav veci a rovnako správne aplikoval príslušné právne predpisy na predmetnú vec. V celom rozsahu sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a preto sa obmedzil len na skonštatovanie správnosti odôvodnenia odvolaním napadnutého rozhodnutia. Na

zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, ako aj k samotným odvolacím dôvodom v podstatnom poukázal na dva dôvody, na základe ktorých bolo potrebné určiť výpoveď za neplatnú:

(i) „Ak osobitný predpis ustanovuje voľbu alebo vymenovanie ako predpoklad vykonávania funkcie štatutárneho orgánu alebo vnútorný predpis zamestnávateľa ustanovuje voľbu alebo vymenovanie ako požiadavku vykonávania funkcie vedúceho zamestnanca v priamej riadiacej pôsobnosti štatutárneho orgánu, pracovný pomer s týmto zamestnancom sa zakladá písomnou pracovnou zmluvou až po jeho zvolení alebo vymenovaní (§ 42 ods. 2 ZP) ... Aj podľa názoru odvolacieho súdu, keďže pracovný pomer žalobcu u žalovaného nevznikol na základe písomnej pracovnej zmluvy až po jeho vymenovaní do funkcie riaditeľa, nebol daný dôvod na výpoveď danú žalobcovi žalovaným ... podľa § 63 ods. 1 písm. d), bod 2 Zákonníka práce. Táto výpoveď by mohla byť platná iba za situácie, že iný pracovný pomer medzi stranami sporu by nebol uzavretý, iba pracovný pomer na funkciu riaditeľa, a to na základe jeho menovania do tejto funkcie a iba v prípade, ak takýto pracovný pomer by bol uzavretý písomnou zmluvou po jeho menovaní do funkcie riaditeľa. Keďže takáto situácia v predmetnom spore nie je, aplikácia uvedeného ustanovenia Zákonníka práce žalovaným nebola správna“. V tejto súvislosti odvolací súd podporne poukázal na čl. 2 zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonník práce, v rozhodnom čase (ďalej len „ZP“), rozhodnutie českého ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 269/1996, rozhodnutie českého najvyššieho súdu sp. zn. Sj 12/1999 a rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 5 Cdo 285/2008.

(ii) „Ustanovenie § 63 ods. 2 Zákonníka práce stanovuje tzv. ponukovú povinnosť zamestnávateľa, ktorej splnenie je hmotnoprávnou podmienkou platnosti výpovede z pracovného pomeru. Ide o povinnosť zamestnávateľa urobiť zamestnancovi ponuku smerujúcu k uzavretiu dohody o prevedení na inú prácu. Inou vhodnou prácou sa rozumie práca zodpovedajúca zdravotnému stavu, schopnostiam a pokiaľ možno aj kvalifikácii zamestnanca. Jedná sa teda o prácu, ktorú je zamestnanec vzhľadom na svoj zdravotný stav, schopnosti a kvalifikáciu spôsobilý vykonávať ... po odvolaní žalobcu z funkcie riaditeľa bolo povinnosťou žalovaného ponúknuť žalobcovi iné vhodné voľné pracovné miesto s poukazom na to, že pracovné zmluvy, resp. dohody o zmene pracovnej zmluvy ... ktoré pojednávajú o zaradení žalobcu do funkcie riaditeľa, nemali byť zrealizované formou dohody o zmene pracovnej zmluvy a následne po odvolaní žalobcu nebolo správne dať žalobcovi žalovaným výpoveď ... nakoľko pracovný pomer medzi stranami sporu pred menovaním žalobcu do funkcie riaditeľa existoval na základe dohody o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 01.06.2009, ktorou od 01.07.2009 žalobca zastával funkciu lesníka s miestom výkonu práce v Trebišove. Skutočnosť, že pracovný pomer žalobcu u žalovaného trval od roku 2003 nie je možné odignorovať.“

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. b) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). Za právnu otázku žalovaná považuje to, „či výpovedný dôvod spočívajúci v kombinácii ust. § 63 ods. 1 písm. d), bod 2 Zákonníka práce s ust. § 42 ods. 2 Zákonníka práce je možné resp. nemožné aplikovať na vedúcich zamestnancov podľa toho, či ich pracovný pomer vznikol pred vymenovaním do funkcie vedúceho zamestnanca alebo až po tomto vymenovaní.“

V ďalšom žalovaná uviedla argumentáciu odvolacieho súdu k nastolenej právnej otázke (bod 16 jeho odôvodnenia) a polemizujúc s uvedeným právnym názorom inak interpretovala ustanovenie § 63 ods. 1 písm. d), bod 2 v spojení s ustanovením § 42 ods. 2 ZP. V neposlednom rade žalovaná za nesprávny označila aj právny záver odvolacieho súdu, že pred podaním výpovede mala žalobcovi ponúknuť inú vhodnú prácu [pozri bod 2(ii)]. V závere navrhla, aby najvyšší súd zmenil odvolací rozsudok tak, že odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie mení tak, že súd žalobu zamietá a prizná jej v celosti náhradu trov konania. Zároveň navrhla odložiť právoplatnosť odvolacieho rozsudku.

4. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu zotrval na dôvodoch uvedených odvolacím súdom a navrhol dovolanie zamietnuť. Žiadal priznať trovy dovolacieho konania.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami, ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012).

7. Najvyšší súd opakovane vyslovil názor, že právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania. Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (3 Cdo 209/2015, 3 Cdo 36/2016, 5 Cdo 264/2014, 1 Cdo 334/2013).

8. Právnu úpravu dovolania a dovolacieho konania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých sa môže táto výnimka uplatniť, nemožno interpretovať rozširujúco; namiesto je tu skôr reštriktívny výklad (3 Cdo 319/2013, 1 Cdo 348/2013, 3 Cdo 208/2014). Ak by najvyšší súd bez ohľadu na prípadnú neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane [porovnaj rozhodnutie ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 172/03].

9. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

10. Žalovaná vyvodzuje prípustnosť dovolania z § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

11. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

12. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod. V dôsledku spomenutej väzby dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

13. Podľa obsahu dovolania žalovaná namieta podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP nesprávne právne posúdenie veci zo strany odvolacieho súdu, a to tak vo vzťahu k právnomu posúdeniu otázky korelácie ustanovenia § 63 ods. 1 písm. d), bod 2 ZP s ustanovením § 42 ods. 2 ZP [bod 2(i), ďalej aj „pracovná zmluva pred/po vymenovaní“] ako aj k nesprávnej aplikácii § 63 ods. 2 ZP [bod 2(ii), ďalej aj „ponuka inej práce“], pre ktoré oba dôvody bola žalovaná v spore neúspešná.

14. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 CSP [pokiaľ je v ďalšom texte

odkaz na § 421 ods. 1 má sa na mysli aj jeho písm. b), ktoré je v posudzovanej veci v hre, pozn.], musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnu (teda v žiadnom prípade nie o skutkovú otázku). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou odvolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj procesnoprávna (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 CSP musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní (a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom). Sama polemika dovolateľa s právnymi názormi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 CSP. Ak teda procesná strana v dovolaní, prípustnosť ktorého vyvodzuje z § 421 ods. 1 CSP, nevymedzí právnu otázku, dovolací súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na predpokladoch alebo domnienkach (ktorú otázku a ktorú rozhodovacia prax mal dovolateľ na mysli); v opačnom prípade by jeho rozhodnutie mohlo byť neefektívne a nedosahujúce zákonom určený cieľ. V prípade absencie vymedzenia právnej otázky preto nemôže najvyšší súd pristúpiť ani k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešili prvoinštančný a odvolací súd.

15. Pokiaľ rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na dvoch alebo viacerých (z hľadiska merita rozhodnutia rovnocenných) dôvodoch, z ktorých každý jeden aj len samostatne bol súdom považovaný za kľúčový [v tom zmysle, že so zreteľom naň bolo treba žalobu buď zamietnuť alebo (naopak) žalobe vyhovieť], zaťažuje procesná povinnosť dovolateľa preukázať prípustnosť a opodstatnenosť dovolania vo väzbe na každý jeden z týchto dôvodov. Predmetná otázka musí byť zároveň procesnou stranou nastolená v dovolaní. Právne otázky, takto dovolateľom v dovolaní nenastolené a nepomenované, nemajú relevanciu z hľadiska prípustnosti dovolania podľa tohto ustanovenia. Inak povedané, ak z dvoch alebo z viacerých kľúčových a rovnocenných dôvodov, na ktorých právne stojí napadnuté odvolacie rozhodnutie minimálne jeden dôvod v rámci dovolacieho prieskumu podľa § 421 ods. 1 CSP obstoja (dovolanie je tu neprípustné alebo nie je tu dôvodné, pozn.), nemôžu obstať ďalšie dôvody podľa § 421 ods. 1 CSP, aj keby všetky ostatné kľúčové dôvody mali byť in concreto prípustné a opodstatnené (dôvodné); nie je totiž v takomto prípade dodržaný zákonný predpoklad vyjadrený v § 421 ods. 1 CSP „Dovolanie je prípustné ... ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky“ (7 Cdo 129/2018).

16. Osobitne významným znakom otázky relevantnej v zmysle § 421 ods. 1 CSP je jej zásadný právny význam. Aj za účinnosti nových civilných predpisov je opodstatnené konštatovanie, že otázkou zásadného právneho významu je otázka, ktorá je významná nielen pre tú ktorú prejednávajú právnu vec (spor), ale aj zo širších hľadísk, najmä z hľadiska celkovej rozhodovacej praxe všeobecných súdov Slovenskej republiky (1 Cdo 132/2009, 2 Cdo 71/2010, 3 Cdo 51/2006, 4 Cdo 151/1998, 5 Cdo 1/2010, 7 Cdo 117/2011). Zásadný právny význam otázky, ktorú má na mysli ustanovenie § 421 ods. 1 písm. b) CSP, je daný zámerom prispieť k zjednocovaniu (a zjednoteniu) rozhodovania všeobecných súdov Slovenskej republiky.

17. V neposlednom rade treba uviesť, že z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 CSP je relevantná len otázka, ktorá kumulatívne vykazuje všetky vyššie uvedené znaky. Ak z týchto znakov chýba čo i len jeden, nemôže byť dovolanie procesne prípustné.

Ponuka inej práce

18. Najvyšší súd v rámci dovolacieho prieskumu, rešpektujúc vyššie uvedené východiska (body 14 až 17) preskúmal prípustnosť dovolania žalovanej podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP najskôr v rozsahu žalovanou namietaným nesprávnym posúdením otázky aplikácie § 63 ods. 2 ZP (neponúknutie žalovanou žalobcovi inej vhodnej práce), keďže (aj) na základe tohto dôvodu nižšie súdy považovali výpoveď danú žalovanou žalobcovi za neplatnú [pozri body 1 a 2(ii)].

19. V tejto súvislosti dovolateľka vo dvoch odsekoch dovolania (na str. 3 in fine), bez formulovania právnej otázky (iba) nesúhlasila s právnym posúdením ponukovej povinnosti žalovanej v zmysle § 63

ods. 2 ZP „vo vzťahu k inej, pre žalobcu vhodnej práci v mieste, ktoré bolo dohodnuté ako miesto výkonu práce“. Podľa dovolateľky „[v] čase odvolania žalobcu z funkcie bola obsahom jeho pracovného pomeru dohoda so žalovaným o tom, že miestom výkonu práce je Y.e ... preto žalovaný nemal právnu povinnosť v zmysle ust. § 63 ods. 2 Zákonníka práce ponúkať žalobcovi inú vhodnú prácu Správe D.“.

20. Už na prvý pohľad je zrejmé, že z argumentácie dovolateľky uvedenej v predchádzajúcom bode nevyplýva, konkrétne ktorou „právnou“ otázkou (odvolacím súdom riešenou, dovolacím súdom ale dosiaľ neriešenou) bola podľa jej názoru založená prípustnosť ňou podaného dovolania v zmysle § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Naopak z uvedenej argumentácie vyplýva, že dovolateľka vytýka odvolaciemu súdu nenáležité zistenie skutkových okolností významných pre správne právne posúdenie veci, kritizuje správnosť jeho právnych úvah a záverov, prípadne neopodstatnenosť jeho konštatovaní. Jadrom dovolateľkou nastolenej diskrepancie (bod 19) sú skutkové a nie právne rozdielnosti. Veľmi zjednodušene povedané dovolateľka vychádzala zo situácie, že pracovné zaradenie žalobcu predtým, ako bol vymenovaný do funkcie riaditeľa nie je pre účely § 63 ods. 2 ZP právne významné a odvolací súd naopak vychádzal zo situácie, že práve v súvislosti s okolnosťami konkrétneho prípadu pracovné zaradenie žalobcu predtým, ako bol vymenovaný do funkcie riaditeľa pre účely § 63 ods. 2 ZP právne významné je. Uvedené rozdielnosti názorov vyplývajú predovšetkým z vykonaného dokazovania a spočívajú na skutkových záveroch, takže takto zistený a dokazovaním ustálený skutkový základ sporu (resp. takto vyriešené otázky skutkovej povahy) nemožno v dovolacom konaní úspešne spochybňovať v rámci podaného dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP.

21. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná nevymedzila uplatnený dovolací dôvod spôsobom uvedeným v § 432 ods. 2 CSP, dovolací súd v tejto časti (ponuka inej práce) odmietol jej dovolanie podľa § 447 písm. f) CSP, v zmysle ktorého dovolací súd odmietne dovolanie, ak nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až 435 CSP.

Pracovná zmluva pred/po vymenovaní

22. Ďalším dôvodom vyslovenia neplatnosti výpovede danej žalovanou žalobcovi bol právny záver odvolacieho súdu, že ak pracovný pomer žalobcu u žalovanej nevznikol na základe písomnej pracovnej zmluvy až po jeho vymenovaní do funkcie riaditeľa, nebol daný dôvod na výpoveď danú žalobcovi žalovaným podľa § 63 ods. 1 písm. d), bod 2 Zákonníka práce [bod 2(i)]. Aj tento dôvod žalovaná namietala v rámci podaného dovolania, a to podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP (bod 3).

23. Vzhľadom k tomu, že dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie žalovanej podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP - v rozsahu namietanom nesprávnosť posúdenia otázky ponuky inej práce odvolacím súdom - nie je prípustné (bod 21), neobstojí už len z tohto dôvodu dovolanie žalovanej podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP voči ďalšiemu dôvodu vyslovenia neplatnosti výpovede danej žalovanou žalobcovi - súvisiacim s právnym záverom odvolacieho súdu, že ak pracovný pomer žalobcu u žalovanej nevznikol na základe písomnej pracovnej zmluvy až po jeho vymenovaní do funkcie riaditeľa, nebol daný dôvod na výpoveď danú žalobcovi žalovaným podľa § 63 ods. 1 písm. d), bod 2 ZP. Najvyšší súd už vo svojich právnych východiskách (bod 15) uviedol, že ak z dvoch alebo z viacerých kľúčových a rovnocenných dôvodov, na ktorých právne stojí napadnuté odvolacie rozhodnutie minimálne jeden dôvod v rámci dovolacieho prieskumu podľa § 421 ods. 1 CSP obstoje (dovolanie je tu neprípustné alebo je tu nedôvodné, pozn.), nemôžu obstať ďalšie dovolacie dôvody podľa § 421 ods. 1 CSP, aj keby všetky ostatné kľúčové dôvody mali byť in concreto prípustné a opodstatnené (dôvodné); nie je totiž v takomto prípade dodržaný zákonný predpoklad prípustnosti vyjadrený v § 421 ods. 1 CSP „Dovolanie je prípustné ... ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky“. Dovolací prieskum prípustnosti a/alebo dôvodnosti podaného dovolania žalovanej o nesprávnom právnom posúdení korelácie ustanovenia § 63 ods. 1 písm. d), bod 2 ZP s ustanovením § 42 ods. 2 ZP odvolacím súdom - ktorý bol jedným z dvoch kľúčových a rovnocenných dôvodov pre vyslovenie neplatnosti výpovede danej žalovanou žalobcovi - by mal iba akademickú povahu a bol by bez praktického významu k záveru dovolacieho súdu o odmietnutí dovolania žalobkyní podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP, ku ktorému dospel najvyšší súd na základe v poradí druhého kľúčového a rovnocenného dôvodu vyslovenie neplatnosti

výpovede danej žalovanou žalobcovi - neponúknutí inej vhodnej práce žalovanou žalobcovi.

24. Preto najvyšší súd aj v tejto časti odmietol dovolanie žalovanej podľa § 447 písm. f/ CSP.

25. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

26. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.